

Rozhovor měsíce s Petrem Klofandou, předsedou Divadelního spolku Šembera.

Pane Klofando, kam až sahá historie českého ochotnického divadla ve Vysokém Mýtě?

Historie českého ochotnického divadla ve Vysokém Mýtě sahá až do roku 1825, kdy 4. října skupina studentů sehrála, přes zákaz tehdejších úřadů, jednoaktovku V. Kraméria *Dům na silnici*. Hrál se v sále hostince „U Zlaté lyry“ (dnešní sál městského úřadu) a u zrodu prvního ochotnického počínů nestál nikdo jiný než vysokomýtský rodák, buditel A. V. Šembera. Pravidelně se amatérské divadlo v Mýtě začalo hrát přibližně od poloviny 19. století a tradice ochotničení přetrvává více méně bez přerušení až do dnes. Za celou tu dobu vznikla řada divadelních spolků či souborů a hrálo se na nejrůznějších místech, většinou v sálech místních hostinců. Pro zajímavost například „U Lípy“, „U Zlaté koruny“, „U Minaříků“... Později pak, stejně jako dnes, v Šemberově divadle a v sále „U Lyry“ (dnešní M-klub).

Jak významné byly pro divadelní spolek divadelní aktivity pěveckého sdružení Otakar, který byl založen v roce 1860, a jehož jste v současné době i sám členem?

Aktivity pěveckého sdružení Otakar zaujímají v historii vysokomýtského divadelnictví velmi podstatné místo. V jeho rámci se v roce 1909 vytvořil dramatický odbor pojmenovaný po již zmíněném A. V. Šemberovi. Po 1. světové válce se tento soubor osamostatnil a vznikl Divadelní spolek Šembera, jehož velice plodná divadelní činnost přetrvala až do začátku 50. let 20. století. Ochotnický se hrály snad všechny divadelní žánry. Komédie, tragédie, estrádní vystoupení, operety a dokonce i opery. K odkazu herců a hereček prvorepublikového spolku Šembera se svým jménem a ne jen tím, hlásíme i my.

Jak dalece zasáhla do historie divadelnictví v našem městě výstavba Šemberova divadla, které bylo slavnostně otevřeno 9. srpna 1925?

Tato událost byla, podle mne, pro další rozvoj ochotnického divadla v našem městě velmi podstatná. Znamenala výrazný kvalitativní posun, ať už výstavou a rozměry jeviště, či prostředím a kapacitou sálu. Zajímavostí je, že Šemberovo divadlo bylo stavěno jako prozatímní scéna a do budoucna se počítalo s výstavbou nového, většího. No a vidíte, s jednou zásadní rekonstrukcí v roce 1995 slouží již téměř 90 let.

Foto: J. Hurák

Foto: J. Hurák

Počátky novodobého Divadelního spolku Šembera jsou však bezprostředně spjaty s koncem devadesátých let minulého století...

Ano, v devadesátých letech skupina divadelníků v čele s Miloslavem Pátkem, Josefem Mlíkou a Janem Havlem začala přemýšlet o přizpůsobení divadelního spolkového života ve městě tehdejší době a panujícím ekonomickým podmínkám. Vyvrcholením aktivit směřujících ke vzniku nového divadelního spolku pak bylo vytvoření Stanov spolku včetně jejich registrace 15. prosince 1997 a ustavující valná hromada 26. března 1998. V následujících čtyřech letech však spolek nevykazoval žádné divadelní aktivity.

Nový smysl existence získal Divadelní spolek Šembera na jaře roku 2001. M-klub, dosavadní zřizovatel zájmových souborů, včetně těch divadelních, změnil svoji strukturu a soubory v něm sdružené se musely osamostatnit. Pro divadelníky se tehdy jako nejsnadnější cesta pro zachování ochotnického divadla ve městě jevílo

využít již registrovaného Divadelního spolku Šembera a na začátku roku 2002 se v něm sloučili. Od této chvíle začal spolek plnit svoje poslání, herci nacvičovali a přibývalo nových divadelních představení.

Jak vypadá situace nyní?

V současnosti Divadelní spolek Šembera tvoří 43 přispívajících členů, z nichž 25 aktivně hraje divadlo. Jeho činnost řídí výroční valná hromada a volený pětičlenný výbor. Za naši domovskou scénu považujeme Šemberovo divadlo, kde zpravidla uvádíme premiéry našich představení a kde také zkoušíme. Za dobu své existence nastudoval novodobý spolek Šembera pro své diváky 21 divadelních her. Jedná se především o komedie a pohádky pro děti. Náš repertoár ale zahrnuje i hry se zpěvy, či muzikál.

Pane Klofando, buďte konkrétní...

Budu jmenovat alespoň díla z posledních dvou divadelních sezón - muzikál *Divotvorný hrnec*, pohádku *Jak spravedlnost z pekla vzešla*, situační komedii *Nájemníci pana Swana*, či poslední novinku - cimrmanovské *Dobytí severního pólu*, kterou jsme uvedli minulý měsíc. Za jejich realizaci vděčíme především našim režisérům, kterými jsou v současnosti Zdeněk Culka, Josef Víšo, Vladimír Martinek a Irena Truhlářová. Představení neuvádíme jen ve Vysokém Mýtě, ale zajíždíme i do okolních měst a obcí. A naopak, kromě naší produkce občas zprostředkováváme hostování ochotnických spolků odjinud, a to díky vzájemné spolupráci spřátelených souborů. Velice rádi dle svých možností spolupracujeme při kulturních pořadech připravovaných našim městem.

Prozradte čtenářům, jak dlouho průměrně trvá nácviik jednoho představení?

Nácviik jednoho představení trvá většinou 3 až 6 měsíců. Zkoušíme v průměru 2x týdně, zkouška trvá 2 až 3 hodiny, samozřejmě před premiérou množství zkoušek i čas strávený v divadle poněkud roste.

Kdo se může stát členem vašeho spolku?

Členem se může stát každý milovník divadla. Podmínkou je pouze podání přihlášky a plnění povinností člena. Ty základní spočívají v účasti na výroční valné hromadě a platbě příspěvků. Snažíme se být ale spolkem otevřeným, to znamená, že s námi velice často spolupracují divadelní nadšenci, herci, tanečníci, výtvarníci, filmaři či hudebníci, kteří členy spolku nejsou. Chtěl bych vyzvat všechny, kdo mají chuť dělat divadlo, ať se na nás obrátí, rádi je přivítáme a dle aktuálních možností pro ně najdeme uplatnění. Kontakt najdete na www.ds-semblera.cz.

Na co se příznivci divadla mohou těšit v nynější sezóně, která právě běží?

Pro tuto divadelní sezónu chceme nadále v repertoáru udržet komedii Michaela Cooneyho *Nájemníci pana Swana* (režie Z. Culka) a současně pracujeme s Josefem Víšou na dalším muzikálu. Jmenovat ho zatím nebudu, nerad bych něco zakřikl. Zcela jistě se naši nejmenší mohou těšit i na zbrusu novou pohádku z dílny Zdeňka Culky.

Co byste řekl závěrem?

Závěrem bych chtěl poděkovat všem našim režisérům, hercům i dobrovolníkům v dalších divadelních profesích za nadšení a obětavost, se kterou se divadlu věnují, našim rodinám, že nám tento náročný koníček trpí, a samozřejmě vám, našim divákům, za přízeň. Těším se na setkání s vámi na některém z našich příštích představení.

Děkuji za rozhovor.

Rozhovor vedla Dagmar Sabolčíková.

Foto: J. Hurák

